

højtærede Kultusministers Side i Landstinget og i Henhold til den Videns, vi have om, at disse Anstalter interessere Ministeren særlig.

Tilbage er der saa blot en eneste, indledende Bemærkning, og det er den, at Landstingets Statsrevisionsudvalg havde indledet sin Betænkning med en Række Udtalelser, dels Fordringer, der stilles til Statsrevisorerne, og dels en bestemt Opfattelse af, for hvilke Beløb Ministrene skulde søge Tillægsbevilling, og for hvilke dette ikke var nødvendigt. Nu er det klart nok, at en Diskussion herom kan man ikke optage i Udvalgsbetænkningen, og hvad der er kommet frem i Landstinget, har jeg heller ikke at tage Hensyn til her paa dette Sted. Ikke desto mindre har Udvalget ledsaget sin Betænkning med et Bilag, hvor der ganske vist er en Flertals- og en Mindretalsbemærkning, men hvor Flertal og Mindretal dog i alt væsentligt se ens paa Sagen. Med Hensyn til de Fordringer, Landstinget har stillet til Statsrevisorerne, er Udvalget ganske enig i Ønsket om, at Betænkningen maa blive typografisk udstyret paa en noget anden Maade, end den er nu i Øjeblikket, og jeg maa bemærke, at den Opfattelse, Udvalgets Mindretal har om det andet Punkt med Hensyn til Ønsket, rettet til Statsrevisorerne, sikkert vilde være blevet modtaget velvillig, hvis det var kommet frem til Drøftelse i Udvalget. Dette har imidlertid ikke været Tilfældet, og derfor har man ikke paa dette Punkt kunnet komme med nogen samstemmende Indstilling til Revisionen, men Overensstemmelsen mellem Udvalgsflertallets Bemærkning og Mindretallets Bemærkning er ikke stor. Det er den for Resten heller ikke, naar vi gaa over til Bedømmelsen af den Opfattelse, som Landstinget har givet af, hvilke Beløb Ministeriet er forpligtet til at søge efterbevillgede ved en Efterbevillingslov af en eller anden Natur, idet Mindretallet heller ikke her følger det af Landstingsflertallet udtalte Ønske, og dette Ting's Flertal ikke paa nogen Maade kan følge det. Jeg skal derfor holde mig til, hvad jeg allerede en Gang har sagt, og udtale til Statsrevisorerne Ønsket om, at de ville forrette deres Arbejde i det gode Spor, i hvilket det hidtil er gaaet, indtil der kommer overensstemmende Indstillinger fra begge Ting i modsat Retning.

Derefter skal jeg tillade mig at fremdrage de Bemærkninger, Statsrevisorerne have gjort til forskellige Regnskabsposter i dette Regnskab. Jeg har efter deres Natur samlet dem i forskellige Grupper, mærkede med Romertal. Den første af disse Grupper, den, der er mærket med I. og Bog-

staverne a.—g., vedrører væsentlige Binde eller regnskabsmæssige Ønsker, som Statsrevisorerne give til eller stille til de forskellige Ministre. Man vil ved at se disse Grupper igennem let saa Indtryk af, hvad det drejer sig om. Hele Udvalget er enig i at slutte sig til Statsrevisorerne's Udtalelser for disse Punkters Bedkommende. Jeg antager derfor ikke, jeg behøver at gaa dem nærmere igennem, men jeg skal gerne gøre det. Det første angaar et Ønske om at kunne imødeese en nærmere omtalt Specification ved de følgende Statsregnskaber. Det næste angaar en Række Punkter, hvor Statsrevisorerne vente en nærmere Redegørelse for Anvendelsen af de samlede Udgifter tilstillet Statsrevisoratet med næste Regnskab, eventuelt, naar vedkommende Arbejde er afsluttet. Ogsaa hertil slutter Udvalget sig. Under o, er der saa en Bemærkning om, at Regnskabsoversigten burde være affattet i en anden Form, hvilket Udvalget ligeledes billiger. Under d. er der en Bemærkning om, at Udvalget ønsker en bedre Overensstemmelse mellem Budget og Regnskab for flere Posters Bedkommende paa den grønlandste Handels Regnskab og forskellige andre Konti. Udvalget som Helhed tiltræder Udtalelsen. Dernæst er der nogle Bemærkninger om en Postingsmaade, som ikke er ganske konform med det rent regnskabsmæssige, idet man paa nogle Konti har faaet mindre Beløb tilovers, som man saa har gænt til næste Aar til at afholde nogle Merudgifter for. Det er naturligvis ikke ganske korrekt, og det er altsaa ogsaa blevet omtalt som saadant. Dernæst kommer der nogle Udtalelser om Konti, der ere overstredne, naaget de med Hensyn til Bevillingens Størrelse ere bindende, og Beløbet saaledes ikke maa overstrides. Udvalget ser paa denne Sag paa samme Maade som Revisorerne og forventer, at de forskellige Ministre ville tage Hensyn til denne Bemærkning af Statsrevisorerne. Saa er der for denne Afdelings Bedkommende kun en eneste Post tilbage, vedrørende nogle Lønningsforhold, som man ved en Fejltagelse har glemt at opføre paa tidligere Finanslovsforslag, men som det dog er bedst, at man nu erindrede at tage med.

Den næste Gruppe af Udtalelser, jeg skal gaa over til, indeholder en Bemærkning om den Sag, jeg just omtalte, nemlig Gendarmeriets Udvikling. Der er fra Statsrevisorerne's Side udtalt Ønske om, at de til næste Aar maatte faa Gendarmeriets Regnskab til Revision. Regnskabet har, som sagt, ikke været til Revision nogen Gaude. Der er der Uenighed i Udvalget, idet Udvalgets Flertal tiltræder at følge Stats-